

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1929

ΔΡΙΘ 5

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ Κυρίῳ Χρυσοστόμῳ τὸν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα τὰ τίμια Γράμματα τῆς Ἱμετέρας Ἰαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάζου Μακαριότητος, τὰ ὑπ' ἀριθμὸν μὲν 365 ἐκδεδομένα, ἀπὸ δὲ ἡ' παρεληλυθότος Δεκεμβρίου μεμηνολογημένα, δι' ὧν ἡμῖν τε καὶ πάσῃ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ εὐχὰς Ἀυτῆ ἀπευθύνει θερμὰς ἐπὶ τε τῇ σωτηρίῳ ἐφορτῇ τῆς ὑπερφυοῦς ἐναθρωπήσεως τοῦ Ἰσοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τῷ νέῳ τῆς χάριτος ἐνιαυτῷ.

Ὅλη δὲ καρδίᾳ εὐχαριστοῦντες ἐπὶ τούτῳ τῇ Ἱμετέρᾳ Γερασμῇ Μακαριότητι καὶ πρόθυμοι τὰς εὐχὰς ἀντιδιδόντες, δεόμεθα ἐκ ψυχῆς μέσης τοῦ Σωτήρος τοῦ κόσμου ἀξιῶν μὲν Ἀυτῆν σὺν τῇ περὶ Ἀυτῆν ἀγία καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ παντὶ τῷ εὐσεβεῖ καὶ ἠθλολογημένῳ Ἑλληνικῷ λαῷ, ἵνα ἀεὶ ἐν ἀληθεῖ χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ τὴν Ἱερὰν ἐφορτάξῃ ἀνάμνησιν τῆς ὑπερφυοῦς κατὰ σάρκα Γεννήσεως Ἀυτοῦ, χαρίσασθαι δ' Ἀυτῇ τε καὶ τῇ τῇ πολλῇ Ἀυτῆς συνέσει ἐγκειρισμένη Ἀγιοτάτῃ Ἐκκλησίᾳ μεστὸν θεῶν εὐλογιῶν καὶ οὐρανίων δωρεῶν τὸν νέον τῆς χάριτος ἐνιαυτὸν σὺν ὅ,τι πλείστοις μετ' αὐτόν.

Συνομολογοῦντες δὲ τῇ Ἱμετέρᾳ πεπνυμένῃ Μακαριότητι περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης, ὅπως στενωτέρα μὲν ἀποδῆ ἢ τῶν κατὰ μέρος Ἀγιοτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κοινωνία, ὅπως δὲ δὴ Σύνοδος συνέλθῃ ἐξ ἀντιπροσώπων αὐτῶν, ἐπ' ἐξετάσει πολλῶν γενικῶν τε καὶ μερικῶν ζητημάτων, ἐκτετεύομεν τὸν οὐράνιον τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορα, ὅπως δυνατὴν, τῇ Θεῷ Ἀυτοῦ χάριτι, ὡς τάχιστα καταστήσῃ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνόδου ταύτης, ἐξ ἧς πολλὰ τάγαθά.

Τὸν δ' ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ αὐτῆς τῇ Ἱμετέρᾳ Ἐπιποθήτῳ Μακαριότητι ἀποδιδόντες διατελοῦμεν

Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου τῇ 12 Ἰανουαρίου 1929

μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης
ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὅπως πρόθυμος

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΥΓΙΕΙΑ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Ἐνεκα τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας, ἣς ἐνέσκηψεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος, πολλὰ ἐγράφησαν περὶ τῆς υγιείας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν συνθηκῶν αὐτῆς, ἡ δὲ Κυβέρνησις τῶν Φλελυθέρων συνέστησε καὶ Ὑφυπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς, τὸ ὁποῖον ἐργάζεται δραστηρίως. Ὁ νέος Ὑφυπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς καθώρισε καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐν οἷς λέγει: «Λέγοντες υγειονομικὴν πολιτικὴν ἐννοοῦμεν ἐκείνην ἡ ὁποία θὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὰ μέσα νὰ εὐρεθῇ εἰς τοιαύτας βιωτικὰς συνθήκας, ὥστε τὸ παιδί γεννώμενον νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ βιολογικὰ προσόντα κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ μέσα νὰ διαταῖται καθῶς καὶ κατὰ τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν νὰ ζῆσθαι ἀνέτως. Ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς τὸ μοιραῖον τέλος νὰ ἔχῃ πᾶσαν δυνατὴν εὐθανασίαν, ἣς οὐ περιλαμβάνει τὴν εὐγονίαν μέχρι τῆς εὐθανασίας». Ἀτυχὸς πλεῖστοι ἀσθενεῖαι λυμαίνονται τὰς Ἑλληνικὰς κοινωνίας καὶ ἐλεῖ ὅπου τὸ κλίμα εἶνε λαμπρόν, ὡς ἡ ἐλονοσία, φυματίωσις, σίφιλις καὶ ἄλλαι. Οὕτω δὲ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ἀκμαία πρότερον καὶ εὐρωστος, ἐκφυλίζεται καί, σὺν τῷ χρόνῳ, λόγω τῆς θνησιμότητος, ἐλαττοῦται ἐν σχέσει πρὸς ἄλλα ἔθνη, τὰ ὁποία ἐφορτῶνται περὶ τῶν υγιεινῶν ὁρων τῆς ζωῆς. Κατὰ θεῖαν ὁμῶς οἰκονομίαν ἐνέσκηψεν ἡ φοβερὰ ἐπιδημία, ἣς «πολλοὺς Ἄϊδι προΐαψε», διὰ νὰ ἐξυπνήσουν οἱ ἄρχοντες καὶ ἐργασθοῦν πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν κινδύνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ υγεία εἶνε ἀναντιρρήτως πολυτίμητον ἀγαθόν, διότι ἄνευ τῆς υγιείας ὁ ἄνθρωπος εἶνε δυστυχής, δὲν δύναται ν' ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, νὰ εὐδοκίμησῃ καὶ προαχθῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. Εἶνε «ἄχθος ἀρρύθρης». Διὰ τοῦτο καὶ ἡ χορηγία θερησκείας συνέστησε τὴν θεραπείαν τοῦ σώματος, τὸ ὁποῖον εἶνε ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὄργανον τῆς ἀθανάτου ψυχῆς. Ἄλλ' ἡ υγεία τῆς ψυχῆς εἶνε ἀπαραίτητος ὄρος τῆς υγιείας τοῦ σώματος. Ὅθεν ὀρθῶς ἔλεγον οἱ Ῥωμαῖοι «mens sana in corpore sano». Ὁ πάσχων ἢ ὁ παράλυτος ψυχικῶς θὰ πάθῃ, κατὰ φυσικὸν λόγον, καὶ σωματικῶς, ὡς ἀποδεικνύει ἡ πείρα, Αἱ πλείστοι τῶν

ἀσθενειῶν εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῶν ἠθικῶν παρεκτροπῶν, ὡς ἡ ἀκατανόμαστος ἀπαισία νόσος, ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ἄλλα, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ πολλὰ τούτων μεταδίδονται καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους καὶ οὕτω τὰ τέκνα γεννῶνται μὲ τὸ σπέρμα τῆς ἀσθενείας ἢ ἀσθενικὰ μὴ δυνάμενα ν' ἀνθέξουν εἰς τοὺς ποικιλιωνύμους ἐχθροὺς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἁγία Γραφή σοφῶς λέγει «ἀμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα», διότι αἱ ἠθικαὶ παρεκτροπαὶ τῶν γονέων δημιουργοῦν, κατὰ φυσικὸν νόμον, τὰ τέκνα ἀσθενικὰ ἢ ἀνίσχυρα εἰς τὸν φοβερόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Οἱ ἔχοντες τὴν ἀκατανόμαστον ἀσθενείαν, οἱ ἀλκοολικοὶ καὶ ἄλλοι, πάντως φέρουν τὴν ζωὴν ἀσθενῆ καὶ ἐλεεινὰ τέκνα σωματικῶς, τὰ ὁποῖα ἀποβαίνουν δυστυχῆ ἢ ἀποθνήσκουν προῶτως. Παρατηρήθη δὲ ὅτι καὶ ἡ συγγενογαμία ἐκφυλίζει τὴν νέαν γενεάν διότι φέρει τὴν ἀκληρίαν τὸ πλεῖστον, ἢ τέκνα ἀσθενῆ ἢ ἄλλως πάσχοντα.

Ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἀναφέρεται ὅτι ὁ Κύριος ἐθεράπευσε τὸν παραλυτικόν, ἀφοῦ πρότερον ἐθεράπευσε τὴν ψυχὴν. Ἡ σωματικὴ παράλυσις ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ψυχικῆς. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν θεραπευθέντα παραλυτικόν «ἴδε, μηκέτι ἀμαρτάνε, ἵνα μὴ τι σοι χειρόν γένηται». Ἡ ἀμαρτία ἄρα φέρει πολλὰς ἀσθενείας. Ἡ πολυπλοσία, πολυφαγία, ἡ ὀλνυκτιὸς διασκέδασις καὶ χαρτοπαιξία δημιουργοῦν ἀσθενείας ἢ ἐξασθενίζουσιν τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου διότι «μετὰ κινθάρων καὶ ψιλτηρίου καὶ τυμπάνων τὸν οἶνον πίνουσι καὶ τὰ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι» (Ἡσαΐου ε', 12) καὶ διὰ τοῦτο «ἐπλάτυνεν ὁ Ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν». Ὁ γαστρίμαργος καταστρέφει τὴν ὑγίαν του διότι «καθάπερ χοῖρος εὐθέως ἀπὸ πρῶτῆ ἐπὶ βοσκὴν ἔξιει τῆς γαστροῦς ζῆτων πῶς τράπεζαν πολυτελεῆ κατασκευάσῃ» (Χρυσοστ. Ὁμιλ. 35 εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστ.). Καὶ πῶς ποτε εἶνε δυνατὸν νὰ πολεμήσῃ τὸ ἐξαντληθὲν ὑπὸ τῶν ἠθικῶν παρεκτροπῶν σῶμα πρὸς τ' ἀναρίθμητα μικροβία, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται πανταχοῦ; Μόνον τὸ εὐρωστον σῶμα πολεμεῖ κατ' αὐτῶν νικηφόρος καὶ ὑπερισχύει, διότι τὰ σωματικὰ κύτταρα εἶνε ἰσχυρά· ἐν τῇ φοβερῇ πάλῃ ὑπερισχύουσιν κατὰ τῶν μυρίων νοσογόνων μικροβίων.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὑπάρχουν πολλάκις ἀσθενεῖαι ἀνεξαρτήτως τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἔλνοσι εἰς νοσογόνα ἔλη δύναται καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους ὁργανισμοὺς νὰ καταβάλλῃ. Καὶ εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐξυγιανθοῦν τὰ ἐλώδη μέρη καὶ ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου νὰ καθα-

ρισθῇ· εἶνε ἀνάγκη νὰ προσέχουν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀπὸ τῶν μεταδοτικῶν ἀσθενειῶν, ἐκ τῆς φυματώσεως καὶ ἄλλων. Εἰς αὐτὰ δύναται νομοθετικῶς νὰ ἐργασθῇ ἡ Πολιτεία· ἀλλὰ πῶς δύναται αὕτη νὰ ἐπέμβῃ εἰς τοὺς κωλύοντας τὴν παιδοποιεῖν ψευδοαριστοκρατίας ἢ εἰς τὰς γυναῖκας, μὴ θελούσας, ν' ἀπολέσουν τὴν νεότητά καὶ εὐμορφίαν καὶ νὰ θηλάζουν καὶ αὐτὰ τὰ ὀλίγα τέκνα των;

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φροντίσωμεν καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ καὶ δὴ τῆς νεότητος ἣτις ῥίπτεται εἰς κακὰ καὶ διεστραμμένους ἔξεις, εἰς τὴν πικρῆσιαν. Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς ἠθικῶς παρεκτροπομένους μὲ διαφόρους ἀσθενείας καὶ τιμωρίας πρὸς ὀφέλειαν καὶ μετάνοιαν. «Ἡμεῖς οὐκ ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νουθέτησιν μισηγοῖ Κύριος» (Ἰουδ. Η', 23) διότι, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Ἱ. Χρυσόστομος «πολλάκις ὁ Θεὸς ὅταν λέγων μὴ πείθῃ, τῇ διὰ τῶν πραγμάτων πείρᾳ τὴν διδυσκαλίαν ἀφήσιν» (Λόγ. ἀ' περὶ Μεταν.) Πρέπει ἄρα νὰ ἐπιστρέψωμεν πρῶτα εἰς τὸν Κύριον, ὅστις εἶνε ὁ ἀλάθητος καὶ πρόθυμος ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων καὶ νὰ ζητήσωμεν τὸ ἔλεος Αὐτοῦ ἐν πίστει καὶ μετanoίᾳ. Ἡμεῖς ἀτυχῶς ζητοῦμεν μόνον τὴν βοήθειαν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἣτις εἶνε ἀτελής καὶ ἀγνοεῖ τὴν φύσιν πολλῶν νοσημάτων καὶ δὴ τὴν θεραπείαν. Ὁμοιάζομεν δὲ οὕτω πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα Ἀσά ὅστις, ἀσθενήσας σοβαρῶς τὸν πόδα, δὲν προσέτρεξεν εἰς τὸν Κύριον, παρ' οὗ ἡ μόνη καὶ ἀσφαλὴς βοήθεια. «Καὶ ἐμαλακίσθη Ἀσά τοὺς πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη καὶ ἐν μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐξήτησε τὸν Κύριον» (Β' Παραλ. 15'. 12). Εὐτυχῶς οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ πρᾶττον τοῦναντίον. Ἐπιζητοῦν πρῶτα τὴν βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ κατόπιν ἢ συγχρόνως καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης. Πολλαχοῦ καὶ ἄλλοτε καὶ τώρα ἐνέσκηψαν σμήνη ἀκρίδων καταστρέφοντα τὰ πάντα· οἱ ἄνθρωποι εἰργάσθησαν εἰς τὴν καταστροφὴν των, ἀλλὰ πολλάκις ἀνεπιτυχῶς. Εἶνε ὀργὴ Κυρίου. Εἰς τινα ὁμως μέρη κατεστράφησαν ἀμέσως, κατόπιν μετanoίας τῶν Χριστιανῶν καὶ τελέσεως τοῦ ἀγιασμοῦ μὲ τὰ ἅγια λείψανα τῶν ἁγίων. Ταῦτα, κατὰ τὴν περιοδείαν μου, μοὶ ὁμολογοῦν ἐν εὐλαβείᾳ οἱ Χριστιανοί.

Ἐν γένει εἰπεῖν ἀπαιτεῖται πρὸς τὴν σωματικὴν ὑγίαν καὶ ἡ ψυχικὴ ἀπαιτεῖται νὰ καθαρῶσωμεν καὶ ἐξυγιάνωμεν τοὺς τόπους, ἀλλὰ καὶ νὰ καθαρῶσωμεν καὶ ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, νὰ ἐπιτελῶμεν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ, νὰ ἔχωμεν ἐγκράτειαν καὶ σωφροσύνην, ἄλλαις λέξεσι νὰ ζῶμεν «ὁμολογουμένως τῇ φύσει», ὡς ἔλεγον οἱ

ἀρχαίοι. Οὕτω μόνον θὰ δημιουργηθῆ γενεὰ εὐρω-
στος καὶ ὑγιής καὶ θ' αἰξηθῆ τὸ Ἔθνος καὶ μεγα-
λυνθῆ. Οὕτω θὰ ἔχωμεν τὴν «εὐγονίαν μέχρι τῆς
εὐθανασίας».

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΤΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἱστορικὴ περίληψις. — *Ἡ ἑορτὴ ἐν Σίδνεϋ.* —
Ἀποχὴ Ἀντιβασιλείας. — *Ἰκανοποίησιν Προ-*
τεστάντων.

[Γράμματα ἐκ Αὐστραλίας]

Τὸ Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον (Eucharistic Con-
gress) περὶ οὗ ἔγραψα ἐν καιρῷ («Ἐκκλησία» 15
Σεπτεμβρίου 1928, ἀρ. 35-36 σελ. 281) ἔλαβε χώ-
ραν ἐν Σίδνεϋ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον
ἔ. ἔ. Ὅλγαι τινὲς ἱστορικαὶ πληροφορίαι περὶ αὐτοῦ
δὲν θὰ εἶνε ἴσως ἄσκοποι.

Τὸ Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον ἔλαβε χώραν τὸ πρῶ-
τον ἐν Λίλλη (Lille) τῆς Γαλλίας ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ
τοῦ ἔτους 1881, δι' ἐπιδομαστικοῦ ἐγγράφου τοῦ
Πάπα Λέοντος τοῦ ιγ'. ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Μαΐου.
Εὐσεβὴς τις Γαλλὶς καταγομένη ἐκ Tours τῆς Γαλ-
λίας, ἡ δεσποινὶς Marie Marthe Tamisier, ἦτο
ἡ πρώτη συλλαβοῦσα τὴν ιδέαν τοῦ Εὐχαριστια-
κοῦ Συνεδρίου ἅμα ὡς εἶδεν ἐξήκοντα μέλη τῆς
Γαλλικῆς Βουλῆς νὰ κλίνουν γόνυ εὐλαβῶς πρὸ τῆς
Θ. Εὐχαριστίας. Ἐσκέφθη δὲ ὅτι μία τοιαύτη ἐκδή-
λωσις πίστεως καὶ εὐλαβείας θὰ ἠδύνατο νὰ καλλιερ-
γηθῆ καὶ ἀναπτυχθῆ εἰς εὐρύτεραν κλίμακα διὰ τινος
ἑορτῆς τῆς Θ. Εὐχαριστίας.

Ἡ δεσποινὶς Tamisier εἰργάσθη μὲ ἀφοσίωσιν
πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς καὶ εἵλκυσεν ἡ πρό-
τασις αὐτῆς τὰς συμπαθείας πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἀνδρῶν, καὶ δὴ τοῦ Monsignor Gaston de Segur,
Ἐπισκόπου Λίλλης, καὶ εὐσεβοῦς τινος λαϊκοῦ
ἐκ Λίλλης ὀνομαζομένου M. Philibert Vrau. Οἱ
τρεῖς οὗτοι εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου καὶ κατώρ-
θωσαν νὰ διοργανώσουν προσκυνηματικὰς ἑορτάς
τῆς ἁγίας Κοινωνίας εἰς τὰς πόλεις Avignon, Douai
καὶ Faverney ὡς καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη καὶ νὰ
προαγάγῃ τὴν ιδέαν τοῦ Εὐχαριστιακοῦ Συνεδρίου
καθ' ὃ μία τοιοῦτου εἶδους προσκύνησις θὰ ἐπακο-
λουθῆται πάντοτε ὑπὸ διαλέξεων, ἐν αἷς θὰ ἀναπτύ-
σσονται δογματικὰ τινὰ σημεῖα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν Θ.
Εὐχαριστίαν. Τόσον δὲ ἐνθέρμως ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ
ιδέα ἡ ῥιφθεῖσα ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Tamisier, ὥστε
αὕτη τῇ συμβουλῇ τοῦ Mons. Gaston de Segur
ἀπέστειλεν αὐτῆσιν μὲ 500 ὑπογραφὰς πρὸς τὸν τότε

Πάπαν Λέοντα ιε'. ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ἑορτῆς.
Ὁ Πάπας ἀπήντησεν ὅτι: «Διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς
Εὐχαριστιακῆς λατρείας θὰ παρῶσθω πᾶσανεὐκολίαν».

Οὕτω τὸ πρῶτον Εὐχαριστιακὸν Συνέδριον διοργα-
νώθη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Λίλλης Gaston de
Segur, ὅστις ἦτο πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ
ἔλαβε χώραν, ὡς προανεφέραμεν, ἐν Λίλλη κατὰ μῆνα
Ἰούνιον τοῦ ἔτους 1881, ἦτοι πρὸ 48 περιπτου ἐτῶν,
μετέσχον δ' αὐτοῦ 3 000 ἄτομα ἀνήκοντα εἰς ἑννέα
ἐθνότητες. Τὸ δεύτερον Συνέδριον συνήλθεν εἰς τὴν
πόλιν Avignon τῷ 1822 προσελκῦσαν 6 000 λαοῦ.
Τὸ τρίτον ἔλαβε χώραν ἐν Λιέγη (Liège) τῷ 1883
καθ' ὃ προσήλθον περὶ τὰς 10.000 λαοῦ ἐκ διαφόρων
χωρῶν. Τὰ ἐπόμενα Εὐχαριστιακὰ Συνέδρια συνεκρο-
τήθησαν ἐν Fribourg τῆς Ἑλβετίας τῷ 1885, ἐν Tou-
louse τῷ 1886, ἐν Παρισίοις τῷ 1887, ἐν Ἀμβέρσῃ
(Antwerp) τῷ 1890, ἐν Ἱεροσολύμοις τῷ 1893 (ὅπου
τὸ πρῶτον προσέστη αὐτοῦ ὡς Ἀντιπρόσωπος τοῦ
Πάπα ὁ Καρδινάλιος Langenieux, Ἀρχιεπίσκοπος
Ῥημῶν), ἐν Reims τῷ 1894, ἐν Paray-le-Monial
τῷ 1897, ἐν Βρυξέλλαις τῷ 1898, ἐν Lourdes τῷ
1899, ἐν Angers τῷ 1901, ἐν Namur τῷ 1902, ἐν
Angouleme τῷ 1904, ἐν Ρώμῃ τῷ 1905, ἐν Tournai
τῷ 1906, ἐν Metz τῷ 1907, ἐν Λονδίῳ τῷ 1908, ἐν
Κολωνίᾳ τῷ 1909, ἐν Montreal τῷ 1910, ἐν Μα-
δρίτῃ τῷ 1911, ἐν Βιέννῃ τῷ 1912, ἐν Μάλτα
τῷ 1913 καὶ ἐν Lourdes τῷ 1914. Κατὰ τὴν
διάρκειαν τοῦ μεγάλου πολέμου διεκόπησαν τὰ Συ-
νέδρια καὶ ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τοῦ 1922, ὅποτε
καθορίσθη νὰ τελῶνται ἀνά διετίαν. Οὕτω συνεκρο-
τήθησαν ἐν Ρώμῃ τῷ 1922, ἐν Ἀμστελοδάμῳ τῷ
1924, ἐν Σικάγῳ τῷ 1926 καὶ τὸ 29ον ἐν Σίδνεϋ
τῆς Αὐστραλίας κατὰ τὴν 6—9 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.
Τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰς προσ-
δοκίας τῶν Κατολικῶν, καθόσον οὔτε ὁ κληρὸς, οὔτε
ὁ λαὸς ἐδικαίωσαν τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν διοργανω-
τῶν, μὴ προσελθόντες εἰς πλήθη πυκνὰ ἕνεκα τῆς
μακρᾶς ἀποστάσεως καὶ τῶν μεγίστων δαπανῶν, αἵ-
τινες ἀπητοῦντο διὰ τε τὸ ταξιδίον καὶ διὰ τὴν δια-
μονήν, δεδομένου ὅτι τὸ Σίδνεϋ εἶναι ἡ δευτέρα πό-
λις τοῦ κόσμου, μετὰ τὴν Φιλαδέλφειαν, κατὰ τὴν
ἀκρίβειαν τοῦ βίου.

Τῆς ἐν Σίδνεϋ ἑορτῆς προηγῆθησαν τὰ ἐγκαίνια
τῆς St. Mary's Cathedral μεθ' ἧς ἠκολούθησαν ἄλ-
λαι μικροεορταὶ ἃς κατέκλεισεν ἡ διὰ τῶν κεντρικω-
τέρων ὁδῶν τοῦ Σίδνεϋ περιφορὰ τῆς Θ. Εὐχαριστίας.
Οἱ Προτεστάνται τῆς πόλεως ἐπέδειξαν δυσμενε-
στάτας διαθέσεις πρὸς τὸ Κατολικὸν Συνέδριον. Εὐ-
τυχῶς ἡ Κυβέρνησις διέθεσεν ἰσχυρὰν ἀστυνομικὴν

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑσθὲν	Ἦχοι
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	3: Κυρ. ΙΕ' Λουκᾶ	Κυρ. ΑΒ'	Β'	β'
	10: > ΙΖ' Ματ. (Ταλ.)	Ἀγ. Χαραλάμ.	Γ'	γ'
	17: > ΙΖ' Ματθαίου (Χαναναίας)	Κυρ. ΙΖ'	Δ	δ'
	24: > ΙΖ' Λουκᾶ (Τελ. Φαρισαίου)	> ΚΕ' (Προδ.)	Ε'	πλ.α'

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

(Αἱ κυριότεραι εορταὶ τῆς ἑβδομάδος)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

27. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐγένετο τῇ προτροπῇ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἐπισκόπου Πρόβλου μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ὄλων ἐνιαυτῶν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔξορίᾳ θανάτου τοῦ ἁγίου ἱεράρχου. Σύμπαξ ὁ λαός, ὅστις τόσον ἠγάπησε τὸν ποιμενάρχην του, ὑπήντησε μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως βαθυτάτης τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, προσερχόμενον ἐκ Κομάνων.

30. Ὁ ἀπὸ κοινοῦ εορτασμός τῆς μνήμης τῶν τριῶν Ἰσραηλῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐθεσπίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐπισκόπου Εὐχαΐτων Ἰωάννου πρὸς κατάπαυσιν τῆς διαιρούσης τοὺς χριστιανούς διενέξεως περὶ τοῦ τίς τῶν τριῶν τούτων ὑπερέχει τῶν λοιπῶν δύο. Αἱ ἐριδες ἐξίχθησαν μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ κομμάτων θεσηκευτικῶν φερωνύμων τοῦ ἐνός τῶν μεγάλων τούτων Πατέρων τῶν κομμάτων δὲ τούτων αἱ ὀξείαι ἀντιθέσεις ἐνεχυρόνουν σχίσματα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ διὰ τοῦ κοινοῦ εορτασμοῦ οἰνεὶ ἰσοστάθμισις τῆς ἀξίας τῶν μεγάλων Διδασκάλων ἐτερομάτισε τὰς διαφοράς.

Ἡ εορτὴ αὕτη ἀνέκαθεν παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις Ἑλλησι εἶνε τεθεσπισμένη ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐτησίᾳ πανηγυρικὴ εορτὴ τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς, διὰ τοῦτο δὲ ἐπ' αὐτῇ πάντα τὰ σχολεῖα οὐ μόνον ἤρουν, ἀλλὰ καὶ συνήγειρον ἐν ταῖς αἰθούσαις των τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ τὰς ἐπίσημους ἀρχάς, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐξήρето ἡ μεγάλη τοῦ εορτασμοῦ τῶν μεγάλων τούτων Διδασκάλων σημασία διὰ τὴν ἑλληνικὴν Παιδείαν. Αὐτοὶ οἱ τρεῖς οὕτω ἐξοχώτατοι ἐν τοῖς ἱεράρχαις τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας συνεδύαζον ἐν τῷ προσώπῳ των πρὸς τῷ ἀρίστῳ καταρτισμῷ ἐν τῇ θύραθεν παιδείᾳ καὶ πλατυτάτῃ συγγραφικῇ δρασίῳ, καὶ ποιμαντορικῇ δεξιότητι καρποφορωτάτῃ καὶ ἀγιότητα βίου. Ἐπὶ ταῖς μεγάλαις αὐτῶν ἀρεταῖς ἐθαυμάσθησαν καὶ ἐφ' ὅσον ἔτι ἔζων ὑπὸ τῶν συγχρόνων των, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐθνικῶν.

31. Οἱ ἅγιοι Κύρος καὶ Ἰωάννης προσνομάσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκυροι ὡς θεραπεύοντες τοὺς ἀσθενεῖς ἀνευ ἀμοιβῆς. Τούτων ὁ μὲν Κύρος, Ἀλέξανδρου, ἀφοῦ ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν, ἐκπαγέντος τοῦ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ διωγμοῦ ἀπεχώρησεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, περιβλήθει δὲ ἐκεῖ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐξηκολούθει ἀσκῶν τὴν ἰατρικὴν δωρεάν. Ἰωάννης δὲ ἐξ Ἐδέσσης, ἀκούσας περὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, προσῆλθε καὶ διδάχθει ὑπ' αὐτοῦ τὴν χριστιανικὴν θεησελίαν συνήσκησε μετ' αὐτοῦ, Στηρίζοντες δ' εἰς τὴν πίστιν χριστιανὴν τινα Ἀθανασίαν δικαιοσύνην μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων τῆς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ἐν Κανώβῳ τῆς Κάτω Αἰγύπτου συνεμαρτύρησαν μετὰ τῶν γυναικῶν τούτων, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν συνεορτάζεται.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2. Ἡ Ὑλαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἐγένετο ἐν τῷ Ιουδαϊκῷ ναφ τῇ 40ῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἐπὶ τῷ

δύναμιν καὶ οὕτω ἀπεφεύχθη ἡ μεταξὺ Κατολικῶν καὶ Προτεστάντων ἐπαπειλουμένη ἀνὰ τὰς ὁδοὺς σύγκρουσις. Οἱ Προτεστάνται εἶχον θέσει ἀπὸ ἐπόψεως καθαρῶς ἐθνικῆς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως δυσχυριζόμενοι ὅτι ἀποτελοῦσι τὴν ἐπίσημον θεησελίαν τοῦ κράτους, διὰ τοῦ ἐρωτήματος: «Θὰ ἀνεχθῆ ἡ Κυβέρνησις ὅπως διὰ μιᾶς τοιαύτης εορτῆς, ἧς μάλιστα θὰ προΐσταται Ἰταλός, προσβληθῆ ἡ θεησελία ἐκείνη ἢ ἀσπάζεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, καὶ δὲν νομίζει ὅτι ἡ προσβολὴ αὕτη ἀνετανακλᾷ καὶ εἰς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς χώρας;» Ἡ Κυβέρνησις ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβίβῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ ἡ ἐνταῦθα ἀνεξιθρησκεία εἶναι τοσαύτη, ὥστε πολλάκις νὰ ἀποβαίῃ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων καὶ αὐτῶν τῶν ὑπεκόων τῆς χώρας, καὶ δὴ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Ὡ: μόνη ἱκανοποίησις διὰ τοὺς Προτεστάντας θὰ ἦτο ἡ ἀποχὴ τοῦ Ἀντιβασιλέως ἀπὸ τῆς εορτῆς, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς Sir Dudley de Chair ἀπέσχε τῆς εορτῆς εὐσχήμως. Ἐκαμε δηλ. χοῖσιν τῆς κατ' ἔτος χορηγουμένης αὐτῷ ὀλιγοχρονίου ἀδείας ἀναφυχῆς, ἐνωρίτερον τῆς συνήθους ἐποχῆς μεταβάς εἰς Νέαν Ζηλανδίαν. Οὕτω ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἱκανοποιήθησαν καὶ ἡ χαρὰ τοῦ Προτεσταντισμοῦ ἐξεδηλώθη καὶ μετὰ τὴν εορτὴν διὰ τοῦ τύπου, εἰς ἐκτενῆ ἄρθρα κατακρίναντος καὶ πάλιν οὐ μόνον τὴν εορτὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὰς «μεσαιωνικὰς» ἀντιλήψεις τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἐχαρακτήρισαν ἐν πολλοῖς ὡς «ὀπισθοδρομικὴν», «ἀσυγχρόνιστον» καὶ «τυραννικὴν». Τῆς εορτῆς ταύτης μετέσχεν—ἐκτὸς ἄλλων—καὶ τις Οὐνίτης Ἀρχιερεὺς ἐκ Συρίας Μαλοῦχ ὀνόματι φέρων, κατὰ τὴν γνωστὴν οὐνιτικὴν προᾶξιν, ὀρθόδοξον ἀρχιερατικὴν στολήν. Ἐπειδὴ δε τὸ τοιοῦτο ἔσκανδάλισε τοὺς ἡμετέρους, ἔσπευσα νὰ δώσω τὰς δεούσας ἐξηγήσεις πρὸς καθησύχασιν τῶν συνειδήσεων αὐτῶν.

Ἐν Σίδνεϋ τῇ 14ῃ Νοεμβρίου 1928.

Ἀρχιμ. ΘΕΟΦ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Γενικό: ἐν Αὐστραλίᾳ Ἐπίτροπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου

γεγονότι τούτω εἶπεν ὁ Συμεὼν τὸ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα..» Καὶ προσεφώνησε περὶ μὲν τοῦ παιδίου ὅτι «οὗτος κείται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον», περὶ δὲ τῆς μητρὸς του ὅτι «διελευθεύεται ρομφαία τὴν ψυχὴν» αὐτῆς. Περὶ τοῦ χρόνου τῆς συστάσεως τῆς ἐορτῆς ὑπάρχουσι διαφωνίαι, φαίνεται ὅμως ἐκ τῶν εἰς αὐτὴν ἀφιερωμένων λόγων πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων ὅτι ἐορτάζετο ἤδη κατὰ τὸν 9 αἰῶνα ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ δὲ τῆς ὑπὸ τῶν δυτικῶν ὀνομασίας αὐτῆς διὰ τῆς λέξεως «Υπαπαντὴ» μαρτυρεῖται ὅτι ἡ ἐορτὴ τὸ πρῶτον ἐθεσπίσθη ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὸ πιθανώτερον εἶνε ὅτι ἡ ἡδὴ ὑφεστῶσα ἐορτὴ ἐν μὲν τῇ Ἀνατολῇ τὸ πρῶτον πανηγυρικῶς ἐορτάσθη ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ (527—565) ὡς εὐχαριστήριος πανεορτασμός ἐπὶ τῇ καταπαύσει τῶν τότε πληζάντων τὴν Ἀντιόχειαν σεισμῶν καὶ τοῦ δεινῶς μαστίσαντος τὴν Κωνσταντινὴν λοιμοῦ (543)· ἐν δὲ τῇ Δύσει συνεστήθη ἐπὶ Γελασίου (496) ἢ Γρηγορίου τοῦ Μεγάλου (600) εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τῶν «Λουπερχαλίων» (Lupercalia) τῶν τελευτήτων ἐν Ρώμῃ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ τῶν ποιμένων Lupericus (Λυπείου), ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν ἑλληνικὸν Πᾶνα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ Βουλὴ.

Μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς καὶ βαθείας ἀνακουφίσεως σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίων μεγάλης κοινωνικῆς σημασίας, ὅποια τὸ περὶ ἀνηλικῶν παίδων, περὶ προφυλακίσεως, τὸ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸ περὶ Τύπου, καὶ ἄλλα, δέον δὲ νὰ ἐξαρθῇ ὁ κοινωβουλευτικὸς ὄργανισμὸς πρὸς πολλαπλασιασμὸν τῶν ὑπὲρ τῆς νεολαίας νομοθετημάτων, οἷα εἶνε τὰ περὶ φοιτήσεως κινηματογράφου, περὶ τῆς προσβελλούσης τὰ δημόσια ἡθὴ φιλολογίας, περὶ τῆς προστασίας τῆς νεότητος ἀπὸ ἀκαταλλήλων δημοσίων θεαμάτων καὶ παραστάσεων καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ληστρικῆς φιλολογίας, ἅτινα θὰ παρακολουθήσωμεν μετ' εὐλόγου προσοχῆς. Πᾶσα περὶ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς νεολαίας καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει μέτρα ἐπασχόλησις τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος ἐξυψοῖ αὐτὸ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, τὸν ὅπονον ἀντιπροσωπεύει, καὶ παρέχει τὸ μέτρον τοῦ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ τῶν ἀξιοθέντων τῆς ψήφου του.

Ἡ ὀρθὴ θέσις.

Διὰ τῶν περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐξ ἀφορμῆς ὑποβολῆς σχετικοῦ νομοσχεδίου, τὸ πολλάκις καὶ τὰς στήλας ταύτας ἐπασχόλησαν ζήτημα τοῦτο ἐτέθη εἰς τὴν πρέπουσαν αὐτοῦ θέσιν. Δικαιολογῶν τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποβολῆς τοῦ περὶ «ὑπόπτου κοινωνικοῦ ἀδικήματος νομοσχεδίου» κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ

μπολσεβισμού ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐξήγησεν ὅτι ὁ μέλλων νόμος, χωρὶς νὰ παραβιάζῃ τὰς φιλελευθέρους ἀρχάς, ἀφορᾷ κυρίως εἰς τοὺς πειρωμένους τὴν διὰ βιαίων μέτρων ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώσος. Ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθετήματος εἶνε νὰ ὀπλίσῃ τὸ κράτος κατ' ἐκείνων, «οἱ ὅποιοι δὲν σέβονται οὔτε κρίτος, οὔτε σύνταγμα, οὔτε δημοκρατίαν, οὔτε λαϊκὴν θέλησιν, οὔτε τίποτε, ἀλλὰ κηρύττουν τὴν ἐπανάστασιν πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀντιλήψεων των καὶ ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώσος». Ἐφ' ὅσον βεβίως τὸ κρατοῦν κοινωνικὸν καθεστῶς δὲν εἶνε τὸ ἰδανικὸν καθεστῶς, δὲν εἶνε «μή μου ἄπτου»—κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ—, ἀλλ' ἔχει καὶ αὐτὸ τὰ τρωτὶ του, οὐδὲ μία ἀμφιβολία ὅτι ἐπιτρέπεται συζήτησις περὶ βελτιώσεως αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν τρόπων, καθ' οὓς αὕτη εἶνε δυνατὴ. Εἶνε ὅμως ἐπιβεβλημένη ἡ ἀντίστασις κατὰ πάσης ἀποπέρας ὅπως ἡ βελτίωσις αὕτη γίνῃ διὰ μέσων βίας ἐκ μέρους μιᾶς θορυβοποιουμένης μειοψηφίας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος· «ἐν κοινωνικῶν καθεστώσος, τὸ ὅπονον θὰ ἠνείχετο τὴν ὑπὸ τὰς ὄψεις του παρασκευὴν προεργασίας εἰς ἀνατροπὴν καὶ θὰ περιέμενε νὰ τιμωρήσῃ μόνον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποπέρας, θὰ ἦτο μωρὸν...» Ἐντεῦθεν αὐτοχαρακτήριστον προκύπτει τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν τηρήσων ἀπέναντι τῶν κομμουνιστικῶν ἀφηνιασμῶν τὴν στάσιν, ἣν τόσον αὐστηρῶς καταδικάζει ὁ ὑπὸ ψήφισιν νόμος.

Ματαιοπονία λοιπὸν!

Τὸ Γραφεῖον τῶν ἀνατολικῶν εἰδήσεων τῆς Ρωσίας ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ συνέδριον τῶν κομμουνιστῶν συγγραφῶν, τὸ ἐν Μόσχᾳ συγκροτηθὲν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Γλαροαλίβσκη ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ κλήρου καὶ τῶν λοιπῶν προσώπων τῶν ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θρησκευτικὴν προπαγανδαν ἐν τῇ Ἑνώσει τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν ἀνέρχεται εἰς 950,600 καὶ ὅτι, κατ' ἀκολουθίαν, ὑπερτερεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος. Εἶνε εὐλόγος ἡ μελαγχολία τῶν μπολσεβικῶν ἐπὶ τῇ διαπιστώσει τῆς ἀληθείας ταύτης, ἡ ὅποια μαρτυρεῖ ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀπὸ ταύτης ἐτονήσθη τῆς στήλης, ὅτι δηλαδὴ ματαιῶς διέρρευσεν ἡ ὑπερδεκαστῆς μανιώδης ἐν Ρωσίᾳ διώξις τῆς θρησκείας. Ἄλλ' οἱ θεομάχοι λησμονοῦν τὰ ἐν τῷ φαρισαϊκῷ συνεδρίῳ περίφημα λόγια τοῦ νομοδιδασκάλου Γαμαλιήλ [Πρξ ε', 38—39].

Εἰδῶλων κατάλυσις.

«Ὅλα τὰ παλαιὰ εἶδωλα καὶ οἱ ἀξίες ποῦ μονάχα

ὡς τὺ ποι κάποτε εἶχαν εἰσχωρήσει στὴ ζωὴ μας καὶ μᾶς ὠδήγησαν σὲ φοβερὰ δυστυχήματα, ἔχουν εὐτυχῶς κλονισθῆ συνειδητὰ στοὺς λίγους καὶ ἀσυνείδητα στοὺς πολλοὺς μέσα στὰ βαθύτατα τοῦ εἶναι μας. Δὲν μᾶς ὠφέλοῦν πρῶ καὶ δὲν μᾶς χρειάζονται «τὰ παλῆὰ εἶδωλα». Χρειάζεται γιὰ νὰ βγάλωμεν τὰ παλῆὰ εἶδωλα ἄρνηση καὶ τόλμη νεανικὴ κ' ἡ παλιὰ γενεὰ ποὺ τράφηκε μὲ τὴν παλιὰν πίστην δὲν ἔχει οὔτε τὴν τόλμην οὔτε καὶ τὴν θέλησιν ν' ἀσεβήσῃ μπροστὰ στοὺς χανσοὺς μύσχους της...». Καὶ ταῦτα μὲν τὰ «παλῆὰ εἶδωλα» εἶνε ὅλαι ἐκεῖναι αἱ θρησκευτικαί, ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἀξίαι, αἱ ὁποῖαι ἀνεκαθεν ἀπετέλεσαν, καὶ σήμερον ἀποτελοῦν καὶ θὰ ἀποτελοῦν πάντοτε, παρὰ τὰ πρόσκαιρα ἀντίξοα, τὰ ἰδανικὰ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν ὁ δὲ τρομερὸς κατ' αὐτῶν ξιφουλκὸς φέρεται διευθυντῆς Διδασκαλείου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη ἡ Πολιτεία τὴν κατὰ τὰ «παλῆὰ εἶδωλα» αὐτὰ διαπαιδαγωγίαν τῶν τέκνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τώρα διατὶ τὸ μὲν Κράτος κρατεῖ ἐν τῇ θέσει τοῦ τὸν καταλυτὴν τῶν «εἰδῶλων» της, τὸν παραβάτην τῶν «παλιῶν πίστειν» καὶ στασιαστὴν κατὰ τῶν ἀξιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διατὶ δὲ καὶ ὁ εἰδωλοθραύστης καταδέχεται νὰ παραμένῃ εἰς θέσιν ἀπροσάρμοστον πρὸς τὴν νεορὰν ἀξιολογικὴν ἰδεολογίαν του, εἰάν πράγματι εἰς αὐτοῦ τὴν γραφίδα ἀνήκῃ ἡ ἀνωτέρω περικοπή, ἀποτελεῖ μίαν τῶν παραδοξοτέρων ἀντινομιῶν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου.

Πόθεν τὰ Οὐνιτικὰ χρήματα.

Οἱ πόροι πρὸς διατήρησιν τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην λειτουργεῖ ἀπὸ πενταετίας ὁ λεγόμενος Καθολικὸς Φιλανθρωπικὸς Σύνδεσμος διὰ τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν. Ἰδρυτὴς τοῦ Συνδέσμου ὑπῆρξεν ὁ Καθολικὸς Ἰσραεὺς Μάρκων Ντόυλ, ἐτεροθαλὴς ἀδελφὸς τοῦ διασώμου Ἄγγλου συγγραφέως Κόνναν Ντόυλ. Ὁ Μάρκων περιῆλθε τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ κατόρθωσε νὰ συλλέξῃ πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δολλαρίων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Φιλανθρωπικῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι. Ἀπὸ διετίας ἡ Ὀργάνωσις αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἄμεσον διοίκησιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐλαβεν οὕτω χαρακτῆρα ἐπισήμου Καθολικοῦ Σωματείου, τὸ ὁποῖον, ὡς γράφουν εἰς τὰς ἐγκυκλίους των οἱ διοικοῦντες αὐτό, ἀποβλέπει «διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς φιλανθρωπίας νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς σχισματικοὺς Ἕλληνας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἁγ. Ἐδρας». Ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ὀργανώσεως εἰς ἐπίσημον Σῶμα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας οἱ πόροι

τοῦ ἐπολλαπλασιασθήσαν, ἐπομένως κατέστη περισσότερον ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι. Ἡ Καθολικὴ Ἱεραρχία τῆς Ἀμερικῆς ὄρισεν ἅπαξ τοῦ ἔτους μίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου, ὡς ἡμέραν εἰσφορῶν τοῦ Καθολικοῦ Κόσμου χάριν τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας. Οἱ ρήτορες εἰς ἀπάσας τὰς ἐκκλησίας ἐξηγοῦν εἰς τὰ πλήθη τὸν σκοπὸν τοῦ Οὐνιτικοῦ κινήματος, περιφέρονται δὲ δίσκοι, οἱ ὁποῖοι πέρουσι καὶ προπέρουσιν ἀπέφερον ἀνὰ ἕν ἑκατομμύριον δολλάρια. Τὸ ἴδιον θὰ γίνῃ καὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον. Ἐν ἑκατομμύριον δολλάρια μόνον ἀπὸ δίσκους εἶναι ποσὸν κολοσσαῖον διὰ τὸ ἔργον τοῦ ἐν Ἑλλάδι Οὐνιτισμοῦ. Μὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνεξαντλήτους ἐξ Ἀμερικῆς πόρους οἱ ἐν Ἑλλάδι Οὐνίται ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλοι κληρικοί, οἱ διευθύνοντες τὰ σχολεῖά των καὶ τὰ φιλανθρωπικὰ των ἰδρύματα, ἔγιναν θρασύτεροι καὶ ἀσθαδέστεροι καὶ ὀμιλοῦν δημοσίᾳ κατὰ τὸν προκλητικώτερον τρόπον καὶ ἀέναντι τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Αἱ σκανδαλώδεις πράξεις τοῦ Οὐνιτισμοῦ εὐρόνονν περισσότερον τὸ χάσμα μεταξὺ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Βατικανοῦ καὶ καθιστοῦν οὕτως ἀδύνατον πᾶσαν ἐν πνεύματι φιλαδέλφου συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας.

«Πάνταϊνος»

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς συνεδρίας τακτικὰς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, συζητήσασα, πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας. Ἀπεφάσισεν δὲ ὅπως ἀναβληθῆ ἡ σύγκλησις πρὸς τὸ παρόν.

— Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προέστη τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου τῶν ἱδρυτῶν, εἰσεργαζῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, συμπαροισταμένων καὶ τινῶν τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου. Εἶτα δὲ μετ' αὐτῶν μετέβη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὁποῖου ὁ Καθηγητῆς κ. Γ. Σωτηρίου ἐμίλησεν περὶ τῆς σχέσεως τῆς τέχνης πρὸς τὴν θρησκείαν γενικῶς καὶ περὶ τῆς χριστιανικῆς τέχνης ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

— Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναντακτίας ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συνεζήτησε μετὰ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς τὰς βάσεις καὶ τοὺς ὅρους, ὑφ' οἷς δύναται ν' ἀνατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ διαχείρισις καὶ βιβιωσιμὰ ἐκποίησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

— Κατὰ πᾶσαν Τετάρτην μ. μ. ὁ κ. Μ. Γαλανὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διδάσκει εἰς τὰ μέλη τῆς χριστιανικῆς ἐνώσεως τῶν δοθηδόξων.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 27 Ὀκτωβρίου π. ἔτ. ἐκ-

δοθέντος τῆ 5 Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 233 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ χωρία Μαυρόπουλον καὶ Ὀρλα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ἀποσπώμενα τῆς ἐνορίας Τριγυνοῦ, ἀποτελοῦσι μίαν ἐνορίαν.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 1 Νοεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 235 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Μανδραβέλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σιαγῶν, ἀποσπώμενον τῆς Ἐνορίας Κομισσοῦ τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 1η Νοεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 235 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκλήθη τὸ ἀπο 12 Ἰουλίου π. ἔ. ἐκδοθὲν καὶ τῆ 11 Αὐγούστου π. ἔ. καταχωρισθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 159 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα, δι' οὗ ὁ συνοικισμὸς Ἄνω Κοπανακίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας ἀποσπασθεὶς τοῦ χωρίου Κοπανακίου ὑπήχθη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Λάπυ, ὡς μὴ ἐκτελεσθὲν.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 15 Νοεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 241 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐν Κορακιένῳ, συναδελφικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας ὑπήχθη εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς ἐνορίας Καμπουλιώτου, τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 7η Νοεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 12η τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 237 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ χωρίον Μπουκοβίνα, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας ἀποσπασθὲν τῆς ἐνορίας Καλαμπρέζης ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

— Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Θεμάτων» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας ὁ μοναχὸς Ἰάκωβος Διονυσάτος ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Δαμασκηνοῦ Ἀλεξανδράτου.

— Διωρίσθησαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κοζάνης μέλη τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τακτικὰ μὲν οἱ Ἱερεῖς Ἰωάννης Σιώπης, Ἰ. Γαζής, Λεωνίδας Σακελλαρίου καὶ Δ. Εὐγενίου, ἀναπληρωματικὰ δὲ οἱ Ἱερεῖς Σπυρίδων Γκότρας, Χαρίσης Ἀσημόπουλος, Πασχάλης Ἀλιάκης καὶ Μιχαὴλ Ἰωάννου.

— Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου παρατηρήσαν, ὅτι τὰ ὑπόλογα Ἡγλία τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Κράτους δὲν συμμορφοῦνται ἐπακριβῶς πρὸς τὰς ἐπανειλημμένως ἀποσταλείσας αὐτοῖς ἐγκυκλίους περὶ τηρήσεως νομίμων διατυπώσεων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μισθώσεις τῶν Μονικῶν ἀκινήτων καὶ ἐκποιήσεις κινήτων, ὑπέμνησε διὰ τῶν Σεβασ. Ἱεραρχῶν πρὸς τὰ Ἠγουμενοσυμβούλια ὅτι δέον εἰς τὰ ὑποβαλλόμενα πρὸς ἐγκρίσιν πρακτικὰ δημοπρα-

σιῶν μισθώσεως Μονικῶν ἀκινήτων καὶ ἐκποιήσεως κινήτων νὰ ἐπισυνάπτωσι τὰ ἐξῆς ἀπαραίτητα στοιχεῖα: 1) Ἀντίγραφον τῆς ἐγκριτικῆς ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου. 2) Τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εἰς διπλοῦν ὑπογεγραμμένους παρὰ τῶν ὑπολόγων Ἡγλιῶν καὶ τοῦ τελευταίου πλειοδότου. 3) Ἀντίγραφον τῆς προκηρῦξεως. 4) Τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἢ προκηρῦξις πρὸ δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν λαμβανοῦσι τοῦτο ν' ἀναφέρωσι τὸν ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν τῆς ἀναφορᾶς δι' ἣς ὑπεβλήθη ἢ σχετικῆ προκηρῦξις εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου. 5) Τὸ φύλλον τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἢ προκηρῦξις τῆς δημοπρασίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐκδίδεται τοιαύτη ν' ἀναφέρωσι τοῦτο. Ἡ ἐπίσημος ἀπόδειξις φέρουσα τὴν ὑπογραφήν καὶ σφραγίδα τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ Ἐφημερίου περὶ τοιχοκολλήσεως τῆς προκηρῦξεως. 7) Προκειμένου περὶ μισθουμένου κτήματος, πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν χρόνον τῆς προλαβούσης μισθώσεως, τὸ ἐτήσιον μίσθωμα, τὴν κατὰ προσέγγισιν ἕκτασιν τοῦτου εἰς στρέμματα, εἰάν εἶναι ξηρικοὶ ἢ ποτιστικοί, λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν τυχόν ὑπαρχόντων οἰκημάτων καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων. 6) Προκειμένου περὶ ἐκποιήσεως ζῶων, κατατάσσιν ἐμφαίνουσαν τὸ γένος, εἶδος, ἡλικίαν, τὸ κατὰ προσέγγισιν βάρος ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἐκποιουμένων καὶ ἀντίγραφον τῆς Ἀστυνομικῆς διατιμῆσεως περὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς κρέατος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχη τοιαύτη. 9) Προκειμένου περὶ μισθώσεως τοῦ δικαίωματος ὑλοτομίας δασικῶν προϊόντων ν' ἀναγράφηται ὀρθῶς εἰς τοὺς ὄρους διακηρῦξεως τὸ εἶδος τῆς ἐξαχθησομένης ξυλείας, ἥτοι ἐξ ἐλάτης, πεύκης, δρυός, ὄξυας κ. λ. π. καὶ, ἂν πρόκειται περὶ στρογγύλης ξυλείας, πελεκητῆς, πριστῆς ἢ σχιστῆς, γνωμοδότησιν τῆς οἰκίας δασικῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ συμπερομένου ἢ μὴ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν δημοπρασίᾳ μισθώματος ὡς καὶ τὴν ἀπόστασιν τοῦ δάσους ἀπὸ τὸ πλησιέστερον κέντρον καταναλώσεως καὶ 10) Προκειμένης μισθώσεως βοσκοτόπων ἐπακριβῆ συμμορφωσιν πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3408 ἐγκυκλίον τοῦ Γ. Ε. Γ., ἐν περιπτώσει δὲ ἐνεργείας δημοπρασίας, βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς ἐφορείας, ὅτι ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι κατὰ κύριον ἐπάγγελμα κτηνοτρόφος, καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸ ἐτήσιον μίσθωμα τῆς προλαβούσης μισθώσεως. Παρηγγέλθησαν ἐπίσης τὰ ὑπόλογα Ἡγλία, ἵνα ἐξ μηνῶν τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῶν ὑφισταμένων μισθώσεων αἰτῶνται ἀδειαν ἐνεργείας δημοπρασίας πρὸς νέαν μίσθωσιν, γεννησομένην μόνον ἐπὶ μετρητοῖς, ἀπαγορευσομένης τῆς μισθώσεως ἐπὶ ἄλλοις ἀνταλλάγμασι καὶ μόνον ἐπὶ εὐτελῶν γεωργικῶν κτημάτων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐξαιρετικῶς ἢ μίσθωσις ἐπὶ ποσοστῷ τῆς παραγωγῆς, καθορισθησομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ ἐπὶ μὴ εὐτελῶν γεωργικῶν κτημάτων νὰ ἀναγράφωσι καὶ εἰς εἶδος ἐλάχιστον μίσθωμα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὑπὸ τὸν ὀρθὸν ὄρον τῆς ἀνα-

γραφῆς ἐν τοῖς ἐσόδοις τῆς ἀξίας τοῦ εἰς εἶδος μισθώματος, εἰς χρῆμα, συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν ἀγοραίαν τιμὴν τοῦτου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς. Τὰ σχετικὰ πρακτικὰ μετὰ τῶν διατασσομένων δικαιολογητικῶν δέον νὰ υποβάλλωνται ἐπὶ τὸ βραδύτερον ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας νὰ ἐπαναλαμβάνωνται ἀπαξ καὶ δίς, ἐὰν δὲν προσῆλθον πλειοδότης ἢ ἐὰν αἱ προσφοραὶ δὲν κρίνονται ἀποχρώσει, ἢ, ἐὰν υποβάλλωνται νόμιμοι πλειοδοτικαὶ προσφοραὶ οὐχὶ κάτω τῶν πέντε τοῖς ἑκατὸν (500), ἐπὶ πλεόν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τελευταίας δημοπρασίας, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγυοδοτικῶν. Κατὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς δημοπρασίας δέον ἀπαραιτήτως νὰ τοιχοκολλᾶται καὶ νὰ δημοσιεύηται εἰς τοπικὴν ἐφημερίδα νέα προκήρυξις. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τὰ ὑπόλογα Ἑγλίαι θέλουσι κοινοποιεῖν τὴν ἐγκριτικὴν ταύτην διαταγὴν πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην ἐντὸς οὐκ ἄνω τῶν βραδύτερον ἡμερῶν, ἥτις κοινοποιήσις θέλει καταχωρίζεσθαι αὐθημερὸν ἐν τῷ οἰκίῳ πρωτοκόλλῳ, υποβάλλει δὲ ἐντὸς (15) δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου μετὰ τοῦ ἐνὸς δεκάτου, ἐπὶ οὐδεμιᾷ δὲ προφάσει καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνη τῶν ὑπολόγων Ἑγλίων θὰ παραδίδεται ἢ χρήσις τοῦ μισθίου, πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ Συμβολαίου. Ὁμοίως, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀλληλογραφίας καὶ χρονοτριβῆς, σπουδαίως παραβλαπτούσης τὰ συμφέροντα τῶν Ἱερῶν Μονῶν, παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, ἵνα ἐξελέγξωσι τὰ ὑποβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ὑπολόγων Ἑγλίων πρακτικὰ δημοπρασιῶν κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις, καὶ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τούτου διατυποῦται ἢ μὴ συνυποβολὴ ἀπάντων τῶν στοιχείων, ἐπιστρέφωσι ταῦτα πρὸς τὰ ὑπόλογα Ἑγλίαι πρὸς ἐπακριβῆ συμμόρφωσιν τούτων πρὸς τὰ ὡς ἄνω διατασσόμενα. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῶν Ἑγλίων πρὸς ταῦτα θέλει ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν, τὴν ἐπαλήθειαν τῆς δημοπρασίας, πρὸς βλάβην τῶν Μοναστηριακῶν συμφερόντων ὡς ἐκ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, τὸν καταλοισμὸν τῶν ὑπολόγων Ἑγλίων μὲ τὰς δαπάνας τῆς δημοπρασίας, τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἀναλόγου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὴν ἀπόλυσιν τούτου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ΣΙΒ'. Νόμου <περὶ δημοσίου λογιστικοῦ>.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ πικροκία Λειψίας μετὰ βίον 185 περίπου ἐτῶν ἠτύχησε ν' ἀποκτήσῃ ἴδιον εὐκτήριον οἶκον ἵαν εὐπρεπῆ ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ οἰκίματι αὐτῆς (Lessingstrasse 9), ὅπερ, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἱερατικῶς προῖστιαμένου αὐτῆς Ἀρχιμ. Θεολόγου Παρασκευαΐδου, ἠγοράσθη διὰ συνδρομῶν τῶν ἐν Γερμανίᾳ ὁμογενῶν. Διὰ τὸν εὐκτήριον τούτον οἶκον ἐδαπανήθησαν 20,000 μάρκων, ἅτινα κατέβαλεν ὁ εὐσεβὴς οἶκος τῶν Ἡλίας καὶ Φρίδας Σκούταρη, εἰς μνήμην τοῦ προῶτως ἀποθανόντος μονογενοῦς υἱοῦ των.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος δικάσασα τὸν συρορθόδοξον Ἱερέα τοῦ ἐν Πόρτ Σαΐδ Ἱεροῦ τῶν ἀπὸ Συρίας δοθόδόξου ναοῦ δι' ἀπειθείαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ μὴ συμμορφώσει αὐτοῦ πρὸς τὴν περὶ διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου ἀπόφασιν, ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΑΜΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΕΙΣ

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπήλυθε διὰ τοῦ τύπου τὸ κατωτέρω εὐχαριστήριον πρὸς ὅσους ἐπόνεσαν διὰ τὴν συμφορὰν τῆς Κορινθίας καὶ συνεισέφεραν εἰς τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν σεισμοπαθῶν.

Ἐπὶ τὴν ιδιότητα ἡμῶν ὡς Ἡεροδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς συλλογῆς ἐρατῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας καὶ ἐπὶ τῇ ληξεί τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἐκπροσωποῦντες τὴν γνώμην τῶν μελῶν τῆς καὶ ἐρμηνεύοντες τὰ αἰσθημὰ ἀπάντων τῶν κατοίκων Κορινθίου, Λουτρακίου καὶ τῆς σεισμοπαθοῦς περιοχῆς, ἀπευθύνομεν τὴν ἐκφρασίαν τῶν θερμότερων εὐχαριστιῶν ἡμῶν πρὸς τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν, τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κ. κ. κρησβευτάς, προξένους καὶ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον, τὸν ἐπαρχιακόν, τὸν Ἑθνικὸν Κήρυκα τῆς Νέας Ὑορκῆς καὶ τὸν λοιπὸν ἑλληνικὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ τύπον διὰ τὴν πολῦτιμον συμβολὴν τοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς ὑφ' ἡμᾶς συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἐκοιμήθηεν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὸ ἀπάντων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ξενίᾳ Ἑλλήνων ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Κορινθίων πρὸς ἀνακουφιστῆς δυστυχίας τῶν ὁποίων συνεισέφερον εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα ὑπὲρ τὰ 55 ἑκατομμύρια δραμῶν, ποσὸν ἀνευ προηγουμένου ὡς ἐράνου, βαθῦτα συνεκίνησεν ἡμᾶς, διότι μαρτυρεῖ ἐκτὸς τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν μεταξὺ τῶν τεχνῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπικρατοῦσαν ἀλληλεγγύην. Πρὸς ἀπαντὰς τοὺς προενεγκόντας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀριθμοῦνται καὶ πλείστοι ξένοι φιλέλληνες, ἀπευθύνομεν ἀπειρους εὐχαριστίας.

Ἐκφράζομεν ἐπίσης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς ἀπαντὰ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ὅποια διὰ τῆς ἀκαταπονήτου συνεργασίας των συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἑθνικὴν Τραπεζάν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν αἰτινες διὰ τὴν διαφύλαξιν ὑπηρεσιῶν των πολλαπλῶς ἐξυτηρήσαν τὴν Ἐπιτροπὴν.

Συσταθέντος ἤδη διὰ νόμου τοῦ Ἀυτονόμου Ὁργανισμοῦ πρὸς ἀποκαταστάσιν τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας, παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς ἀποστέλλεται πρὸς αὐτὸν πάσα εἰσφορὰ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1929

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ

Δρυνοῦπόλεως καὶ Παγωνιανῆς κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Διευθυντής: ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθ. Πανεπιστημίου

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς

Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Γραφεῖα <Ἐκκλησίας>

Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21